

7. nedeľa sv. Jozefa (16. marca)

Rozjímanie na siedmu nedeľu sv. Jozefa. Navrhované témy sú: Ježiš pracoval spolu s Jozefom. Znovuobjavenie hodnoty práce. Práca a modlitba, modlitba a práca.

17.03.2024

EVANJELISTA svätý Lukáš zhrňuje Ježišovo detstvo slovami: „Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom“ (Lk 2, 40). O niečo neskôr zhrňuje Pánovo dospievanie, keď poukazuje na to, že

„Ježiš sa vzámahal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí“ (Lk 2, 52). Je prekvapujúce, že všemohúci Boh chcel zažiť bežný proces ľudského rastu. Bohočlovek žil život veľmi podobný životu ostatných obyvateľov Nazareta. Zákonu a remeslu sa učil z úst a rúk svätého Jozefa, možno tak, že ho napodobňoval. Naučil sa tiež čítať a písať, ako sa správať k ľuďom, ako odpočívať... Ježišove dni - podobne ako dni jeho susedov či naše - sa museli do veľkej miery točiť okolo rodinných vzťahov, priateľstva a práce. Možno práve dielňa jeho otca bola miestom, kde Mesiáš strávil väčšinu svojho života.

„Takto žil Ježiš počas tridsiatich rokov: *bol fabri filius, tesárov syn* (Mt 13, 55). Až neskôr prišli tri roky verejného účinkovania, strávené uprostred hlučných davov. Ľudia sa s ohromením pýtali: *Kto je to? Odkiaľ sa to všetko naučil?* Bol totiž jedným z nich a žil tak, ako žili jeho

súkmeňovci“^[1], veľmi podobný životu svätého Jozefa. Táto skutočnosť nám ukazuje, ako je práca súčasťou Božieho plánu pre človeka. V knihe Genezis je človek predstavený ako strážca stvorenia, ktorý je schopný pretvárať a skrášľovať svet v nadväznosti na to, ako to robí Stvoriteľ. Práca je teda ľudskou realitou, ktorou môžeme prispieť k vytvoreniu prostredia, mesta, národa, kde ľudia môžu viesť dôverný dialóg s Bohom.

„PRE VÄČŠINU ľudí byť svätým znamená posväcovať svoju prácu, posväcovať sa vo svojej práci a posväcovať druhých svojou prácou“^[2]. Týmito slovami zhrnul zakladateľ Opus Dei časť posolstva, ktoré mu Boh zveril, aby ho pripomínal kresťanom. „Posväcovať prácu“ je výraz, ktorý je azda

najvýstižnejší. Na jednej strane to znamená robiť ju dobre, s láskou, s dôrazom na detail, ako každý čestný človek. Na druhej strane to znamená robiť ju s vedomím, že v materiálnosti tejto práce môžeme zdieľať Boží spôsob lásky k jeho stvoreniu, teda k ľuďom a k hmatateľnej realite, v ktorej žijú. Tento spôsob sa prejavuje v blízkosti, v nehe, v tom, že vždy vdychujeme stvoreniam nový život. Účasť na tomto poslaní nás istým spôsobom vedie k tomu, aby sme boli kontemplatívnymi ľuďmi uprostred sveta. „Všetky ľudské diela sa konajú ako na oltári,“ povedal svätý Josemaría, „a každý z vás v tomto spojení kontemplatívnych duší, ktorým je váš deň, určitým spôsobom slúži svoju Omšu, ktorá trvá dvadsaťštyri hodín“^[3].

Logickým dôsledkom tohto božského stretnutia bude, že ho budete vždy konať, aby ste slúžili druhým ako

Božie deti a aby ste náš svet urobili lepším. „Práca je základným prvkom dôstojnosti človeka. Práca, ak použijeme obraz, nás *pomazáva* dôstojnosťou, naplňa nás dôstojnosťou; robí nás podobnými Bohu, ktorý pracoval a pracuje, vždy koná“^[4]. Aj tu však hriech zanechal svoje stopy, napríklad keď sa naša práca stáva cieľom len preto, aby sme dosiahli spoločenské alebo ekonomické uznanie. „Je nevyhnutné, aby sa človek nenechal ovládnuť prácou, aby si ju nezbožšťoval a nepredstieral, že v nej nachádza konečný a definitívny zmysel života“^[5]. Svätý Ján Pavol II. nás tiež varoval pred chápaním práce „výlučne ako tovaru, s chladnou logikou zisku s cieľom získať blahobyť, spotrebovať, a tak pokračovať vo výrobe“^[6]. Pohľad na svätého Jozefa, Ježišovho učiteľa v práci, nám môže pomôcť vždy znovu objaviť skutočnú hodnotu našich každodenných úloh; nerobiť z nich

len pozemský cieľ, ale objaviť v nich to *quid divinum*, to *niečo božské*, čo nás spája s Bohom a stavia nás pred druhých ako sprostredkovateľov dobier a Božej starostlivosti - aj materiálnej - o každého človeka.

„ČASTO HOVORÍM - sú to slová svätého Josemaríu - že v týchto chvíľach rozhovoru s Ježišom, ktorý nás vidí a počúva zo svätostánku, nemôžeme upadnúť do neosobnej modlitby; a hovorím, že na to, aby sme meditovali tak, že sa bezprostredne nadviaže dialóg s naším Pánom - hlučnosť slov nie je potrebná -, musíme vyjsť z anonymity a postaviť sa do jeho prítomnosti takí, akí sme (...). Preto by som teraz dodal, že vaša práca musí byť aj osobnou modlitbou, musí sa stať veľkým rozhovorom s naším nebeským Otcom. Ak sa usilujete o

posvätenie vo svojej profesionálnej činnosti a prostredníctvom nej, budete sa nevyhnutne snažiť, aby sa stala modlitbou bez anonymity“^[7].

Urobiť z každej hodiny našej práce hodinu modlitby nie je nevyhnutne otázkou pridávania ústnych modlitieb alebo zbožných pripomienok počas našich profesionálnych výkonov. Modliť sa cez moju prácu znamená - okrem toho, že ju živíme vnútorným životom pestovaným v iných časoch - uvedomovať si, že v istom zmysle sme Pánovými rukami a ušami, ktoré prostredníctvom danej materiálnej alebo intelektuálnej úlohy počúvajú, venujú sa, starajú sa o ľudí a stvorenie, ktoré nám bolo zverené.

Svätého Josemaríu sa totiž jeden pán raz opýtali: „Som chirurg a mám desať detí. Už pätnásť rokov je duch Diela mojím sprievodcom a mojou silou. Sú však dni, keď ma moje

profesionálne povinnosti oberajú o čas na všetko. Čo mám robiť, aby som sa naďalej posväcoval a viedol domov tak, ako to chce Boh? Na čo mi zakladateľ Opus Dei odpovedal: *Ale čo robíš, keď sa staráš o chorých, ak to nie je kvázi kňazská práca? Si takmer kňaz a máš dušu kňaza! Okrem rán a chorôb tela liečiš aj rany a choroby duše, a to len svojím pohľadom, spôsobom zaobchádzania s chorým, vhodným slovom, láskavým úsmevom (...). Od rána do večera a od večera do rána si s Bohom*^[8]. S blížiacim sa sviatkom patriarchu sa teda môžeme obrátiť k nemu, aby sme svojou prácou čo najlepšie spolupracovali s Pánom. „K nemu adresujme svoju modlitbu: (...) Ó, blažený Jozef, ukáž, že si aj naším otcom a veď nás po ceste života. Vypros nám milosť, milosrdenstvo a odvahu“^[9].

[1] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 14.

[2] Svätý Josemaría, *Rozhovory*, bod 55.

[3] Svätý Josemaría, *Poznámky z meditácie*, 19-III-1968.

[4] František, *Audiencia*, 1-V-2013.

[5] Benedikt XVI, *Homília*, 19-III-2006.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 1-V-1984.

[7] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 54.

[8] Svätý Josemaría, *Poznámky z rodinného stretnutia vo Valencii*, 17-XI-1972.

[9] František, *Patris corde*, Epilóg.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/7-nedela-sv-jozefa/](https://opusdei.org/sk-sk/article/7-nedela-sv-jozefa/)
(26.03.2025)